

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.884 van 6 juni 2018
in de zaak A. 225.086/XIV-37.703**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Helsen
 kantoor houdend te 2640 Mortsel
 Pieter Reyenslei 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 april 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 201.805 van 28 maart 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 mei 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, te dezen “de zorgvuldigheidsverplichting, de redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen” zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het bestreden arrest wordt vastgesteld dat “de rapporten waarnaar de arts-adviseur verwijst wel degelijk consulteerbaar zijn, aangezien ze zich bevinden in het administratief dossier waarvan verzoeker te allen tijde de inzage kon vragen”. Geen enkele bepaling legt aan de staatssecretaris of aan de ambtenaar-geneesheer de verplichting op om op voorhand de rapporten waarop diens beslissing of advies zal steunen mee te delen. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, wordt van hem geenszins verwacht “dat hij anticipeert op een voor hem niet kenbaar rapport”. In het bestreden arrest wordt enkel vastgesteld dat verzoeker in de periode tussen de vernietiging van de ongegrondverklaring van zijn eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf en de nieuwe beslissing, zijnde de aanvankelijk bestreden beslissing, in de mogelijkheid was “om zijn medische aanvraag te actualiseren en de cijfers van de Wereldgezondheidsorganisatie voor te leggen”. Wat de aangevoerde schending van het hoorrecht betreft, wordt in het bestreden arrest nog op gemotiveerde wijze vastgesteld dat verzoeker niet aantoont “dat hij nog bijkomende dienstige inlichtingen had kunnen verstrekken”. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt immers dat een schending van het recht van verdediging pas tot nietigverklaring kan leiden wanneer de administratieve procedure zonder de onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben. In de mate dat verzoeker betoogt dat “er voor de Staatssecretaris [...] geen enkel beletsel [was] om verzoeker te horen, noch was er een reden waarom het niet zou hoeven te gebeuren”, betreft zijn kritiek het verloop van de procedure voor de staatssecretaris en is deze niet dienstig in een administratief cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zes juni tweeduizend achttien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams